

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Медичний факультет
Кафедра фізичної терапії та ерготерапії

СИЛАБУС

нормативного освітнього компонента

Моделі та теоретичні рамки практики

(назва освітнього компонента)

підготовки бакалавра (на основі ПЗСО, НРК 5)

(назва освітнього ступеня)

спеціальності I7 Терапія та реабілітація

(код і назва спеціальності)

спеціалізація I7.02 Ерготерапія

(код і назва спеціалізації)

освітньо-професійної програми Ерготерапія

(назва освітньо-професійної освітньо-наукової/освітньо-творчої програм)

Силабус освітнього компонента «Моделі та теоретичні рамки практики» підготовки освітнього ступеня «бакалавр», галузі знань – І Охорона здоров'я, спеціальності – І7 Терапія та реабілітація, спеціалізації – І7.02 Ерготерапія, за освітньо-професійною програмою – Ерготерапія

Розробник: Грейда Н. Б., доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії, к. пед. наук, доцент

Погоджено

Гарант освітньої програми:

(Грейда Н.Б.)

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри фізичної терапії та ерготерапії
протокол № 1 від 30 серпня 2025 р.

Завідувач кафедри:

(Андрійчук О. Я.)

I. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Таблиця 1

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	Галузь знань: І - Охорона здоров'я Спеціальність: І7 – Терапії та реабілітація Освітньо-професійна програма: Ерготерапія Освітній ступінь: Бакалавр на основі ПЗСО	Нормативний
Кількість годин/кредитів <u>120/4</u>		Рік навчання <u>4</u>
		Семестр <u>7-ий</u>
		Лекції 22 год.
ІНДЗ: <u>немає</u>		Лабораторні заняття 30 год.
		Самостійна робота 60 год.
		Консультації 8 год.
	Форма контролю: екзамен	
Мова навчання		українська

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧА

ППП - Грейда Наталія Богданівна

Науковий ступінь - кандидат педагогічних наук

Вчене звання - доцент

Посада - доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії

Контактна інформація - +380669522036 Greida.Natalja@vnu.edu.ua

Дні занять розміщено на сайті навчального відділу ВНУ:

<https://ps.vnu.edu.ua/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

III. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

1. Анотація. Освітній компонент **«Моделі та теоретичні рамки практики»** призначений для здобування знань, умінь та навичок роботи з пацієнтами/клієнтами, які мають на меті прояснити відмінності та зв'язки між теоріями, моделями та теоретичними рамками практики з точки зору різних теоретиків ерготерапії. Освітній компонент дозволить здобувачам зрозуміти різницю між теорією, концептуальними моделями та теоретичними рамками практики та визначати передумови практичних моделей ерготерапії. Здобувачі будуть ознайомлені з основні концепціями, що лежать в основі кожної з основних моделей практики ерготерапії та навчатися аналізувати взаємозв'язки між основними поняттями кожної з ерготерапевтичних моделей практики. Освітній компонент допоможе з'ясувати, як використовуються основні концепції кожної з моделей практики ерготерапії. Здобувачі освіти ознайомляться з п'ятьма моделями, враховуючи їх передумови, теоретичну та концептуальну організацію та деякі основні аспекти їх застосування: Особа – середовище – виконання занять; Модель заняттєвої активності людини; Канадська модель виконання занять та залучення; Модель Кава; Модель процесу ерготерапевтичного втручання. При виборі теоретичної рамки практики для використання разом із концептуальними моделями важливо, щоб вони були обрані перед оцінюванням клієнта та постановкою цілей, оскільки вони можуть вплинути на зібрану інформацію та використання втручань. Рамки практики можуть запропонувати додаткові знання, інструменти оцінювання та пріоритети для використання обраної концептуальної моделі та забезпечення втручання на заняттєвій основі. Знайомство з теоретичними рамками — це створення «каркасу», який тримає зміст професійної діяльності.

2. Пререквізити (попередні освітні компоненти, на яких базується вивчення освітнього компонента) – теоретичні та методичні основи заняттєвої активності й участі; професійна етика та психологія спілкування; вступ до спеціальності.

Постреквізити (освітні компоненти, для вивчення яких потрібні знання, уміння і навички, що здобуваються після закінчення вивчення освітнього компонента) – ерготерапія при порушенні діяльності опорно-рухового апарату; ерготерапія при порушенні діяльності нервової системи; практики з ерготерапії.

3. Мета і завдання освітнього компонента:

Метою освітнього компонента **«Моделі та теоретичні рамки практики»** є формування у здобувачів освіти цілісного уявлення про первинні рамки практики, які мають відношення до ерготерапії, містять інформацію про те, як людина функціонує у своєму повсякденному житті, і пропонують пояснення щодо дисфункції в фізіологічній рамці практики та психологічній рамці практики з урахуванням потреб і цілей втручання ерготерапії.

Основним завданням освітнього компонента «Моделі та теоретичні рамки практики» є:

- сформуувати у здобувачів освіти цілісне уявлення про основні концепції, що лежать в основі кожної з основних моделей практики ерготерапії;
- засвоїти спеціальні знання, які потрібні для аналізу взаємозв'язків між основними поняттями кожної з ерготерапевтичних моделей практики;
- засвоїти спеціальні знання, які потрібні для аналізу основних відмінностей та взаємозв'язків між різними моделями практики ерготерапії;
- сформуувати у здобувачів освіти цілісне уявлення про теоретичні рамки практики;
- навчити застосовувати основні поняття на життєвих прикладах людей з типовим розвитком та людей із заняттєвими проблемами;
- сформуувати навички використовувати професійну термінологію;
- обирати та пояснювати інструменти оцінювання моделей ерготерапії;
- критично аналізувати «запит» клієнта та системи клієнта відповідно до різних моделей;
- виробити базові навички інтегрувати та систематизувати дані клієнта за допомогою моделі ерготерапії;
- забезпечити уміння висловлювати різноманіття людського буття (з обмеженими можливостями або без них) беручи до уваги суспільні цінності та норми та враховуючи міжкультурні аспекти.

4. Результати навчання (компетентності)

Інтегральна компетентність (ІК)

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері професійної діяльності ерготерапевта з відновлення активності та участі осіб різних вікових, нозологічних та професійних груп, які стосуються ментальних, сенсорних, нейром'язовоскелетних, кардіореспіраторних та інших функцій організму.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 02. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 03. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 05. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК 06. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 07. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

Спеціальні компетентності (СК)

СК 01. Здатність застосовувати теоретичні знання з ерготерапії та науки про заняттєву активність щодо природи, значення та цінності заняттєвої активності та участі, їх взаємозв'язку із здоров'ям, добробутом, заняттєвою та соціальною справедливістю.

СК 02. Здатність інтегрувати у практичну діяльність знання типового розвитку людини, станів здоров'я, медичної термінології та патологічних процесів, які стосуються різних структур та функцій організму, що впливають на заняттєву активність та участь осіб різних вікових та нозологічних груп.

СК 03. Здатність аналізувати і враховувати у практичній діяльності вплив особистих факторів, функцій і структур організму та факторів середовища на заняттєву активність та участь.

СК 04. Здатність застосовувати у практичній діяльності основи теорії ерготерапії та рефлексивне професійне мислення.

СК 05. Здатність застосовувати у практичній діяльності знання та розуміння науково-обґрунтованих підходів та методів для безпечної реалізації заняттєво-орієнтованої програми ерготерапії або складової індивідуальної програми реабілітації під супервізією ерготерапевта.

СК 14. Здатність визначати сфери та стратегії для розвитку і вдосконалення власної професійної ідентичності, майстерності та ефективності відповідно до національних вимог до безперервного професійного розвитку.

Результати навчання (РН)

РН 01. Застосовувати знання та розуміння доказової бази та філософського підґрунтя щодо природи, значення та цінності заняттєвої активності та участі, пояснювати їхній взаємозв'язок зі здоров'ям, добробутом, заняттєвою та соціальною справедливістю.

РН 04. Аналізувати вплив особистих факторів, цінностей, переконань та духовності, функцій і структур організму, аспектів фізичного, соціального, культурного та інституційного середовища на заняттєву активність і участь.

РН 05. Знати та розуміти основи теорії ерготерапії, враховуючи моделі практики ерготерапії (occupational therapy models), рамки практики (frames of reference), засновані на доказах, для вирішення заняттєвих потреб окремих осіб та груп, які отримують послуги ерготерапії.

РН 06. Застосовувати рефлексивне професійне мислення у процесі навчання та надання ерготерапевтичних послуг.

РН 07. Здійснювати заняттєвий аналіз, вміти адаптовувати і застосовувати заняттєву активність у терапевтичний спосіб.

РН 08. Застосовувати у практичній діяльності знання та базове розуміння рамок практики (frames of reference), науково-обґрунтованих підходів, методів, стратегій та інструментів для безпечної реалізації заняттєво-орієнтованих програм ерготерапії або складової індивідуальної програми реабілітації під супервізією ерготерапевта з метою уможливлення заняттєвої активності, участі та заняттєвої справедливості.

РН 15. Вміти ефективно спілкуватись, формувати та підтримувати терапевтичні стосунки з пацієнтом/клієнтом, ефективно співпрацювати в професійному середовищі на основі цінування і поваги до рівних можливостей та заняттєвих прав, різноманітності та мультикультурності.

РН 18. Застосовувати навички безперервного навчання для покращення професійної ідентичності та вдосконалювати значною мірою власний професійний розвиток протягом усього професійного життя, в самостійний та автономний спосіб.

Soft skills. Матеріал ОК формує такі навички:

- Емпатія та пацієнт-центрований підхід.
- Міжпрофесійна співпраця (teamwork)
- Критичне мислення та прийняття рішень
- Навички самоорганізації й тайм-менеджменту
- Професійна етика та відповідальність
- Навички навчання впродовж життя (Lifelong learning)

3. Структура освітнього компонента

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Лаб.	Сам. роб.	Конс.	*Форма конт-лю/ Бали
Змістовий модуль 1. Концептуальні моделі практики						
Тема 1. Знайомство з концептуальними моделями практики	10	2	2	6	-	ДС, РМГ/5
Тема 2. Модель заняттєвої активності людини (МОНО)	12	2	4	6	-	ДС, РМГ/5
Тема 3. Канадська модель виконання занять та залучення (СМОР-Е)	11	2	4	4	1	ДС, РМГ/5
Тема 4. Модель «Особа – середовище – заняття – виконання (РЕОР)	11	2	4	4	1	ДС, РМГ/5
Тема 5. Модель процесу ерготерапевтичного втручання	11	2	4	4	1	ДС, РМГ/5
Тема 6. Модель Kawa	11	2	2	6	1	ДС РМГ/5
Разом за модулем 1	66	12	20	30	4	5
Змістовий модуль 2. Теоретичні рамки практики						
Тема 7. Знайомство з теоретичними рамками практики	10	2	2	6	-	ДС РМГ/5
Тема 8. Особистісно-орієнтована рамка практики	11	2	2	6	1	ДС, ТР РМГ/5
Тема 9. Когнітивно-поведінкова рамка практики	11	2	2	6	1	ДС, ТР РМГ/5
Тема 10. Біомеханічна рамка практики	11	2	2	6	1	ДС, РМГ/5
Тема 11. Застосування теоретичних підходів до рухової та когнітивно-перцептивної дисфункції в рамках заняттєво-зосередженої практики	11	2	2	6	1	ДС, РМГ/5
Разом за модулем 2	54	10	10	30	4	5
Всього годин / Балів	120	22	30	60	8	5/120

*Форма контролю: ДС – дискусія, ДБ – дебати, ТР – тренінг, РМГ – робота в малих групах

Завдання для самостійного опрацювання

Самостійна робота здобувача передбачає підготовку до лабораторних занять, теоретичне вивчення питань, що стосуються тем лекційних занять, які не увійшли до практичного курсу, або ж були розглянуті коротко (перелік поданий нижче). Завдання для самостійного опрацювання входять в структуру лабораторних занять та оцінюються в процесі поточного контролю на лабораторних заняттях та на підсумкових контрольних роботах під час вивчення відповідних тем.

Тема 1. Знайомство з концептуальними моделями практики. Фізіологічна рамка практики: біомеханічна прикладна рамка практики, яка стосується функціонального руху; прикладна нейророзвиваюча рамка практики, яка стосується розвитку та навчання (перенавчання) рухового контролю; когнітивна прикладна рамка практики стосується того, як ми сприймаємо та інтерпретуємо наше оточення. Психологічна рамка практики: біологічна – нейробіологічні основи поведінки та сприйняття; поведінкова – навчені реакції на подразники середовища; когнітивна – вивчення психічних процесів мислення та навчання; феноменологічна – стосується суб'єктивних внутрішніх переживань.

Тема 2. Модель заняттєвої активності людини (МОНО). Рівні повсякденної активності: навички, виконання занять та участь. Виміри виконання занять: заняттєва ідентичність, заняттєва компетентність та заняттєва адаптація. Процес ерготерапії в МОНО (уточнення проблеми, втручання). Оцінювання. Підсумок МОНО.

Тема 3. Канадська модель виконання занять та залучення (СМОР-Е). Призначення та структура СМОР-Е. Канадська процесуальна рамка практики (СРРФ). Призначення та структура СРРФ. Поняття Канадської процесуальної рамки практики (СРРФ). Оцінювання СОРМ. Канадська модель клієнтоцентричного розширення можливостей (СМСЕ). Підсумок СМОР-Е.

Тема 4. Модель «Особа – середовище – заняття – виконання (РЕОР). Процес ерготерапії у моделі РЕОР. має Основні компоненти моделі процесу ерготерапії РЕОР, які можуть відбуватися одночасно в процесі ерготерапії: розповідь/нарратив; оцінювання/аналіз; втручання; результат. Оцінювання. Підсумок РЕОР.

Тема 5. Модель процесу ерготерапевтичного втручання. Процес ерготерапії в моделі процесу ерготерапевтичного втручання. Оцінювання. Система аналізу «Сприйняття, пригадування, планування і виконання» (РРРР) як модель оцінювання та втручання. Оцінювання ефективності виконання для верхніх кінцівок (Upper Limb Performance Assessment - UPLA).

Тема 6. Модель Kawa. Практичне застосування моделі KAWA. Використання метафори річки та впорядкування інформації. Отримання загального уявлення про важливі для клієнта речі. Принципи використання моделі KAWA. Процес клінічного обґрунтування моделі KAWA.

Тема 7. Знайомство з теоретичними рамками практики. Обґрунтованість рішень: практика без теорії перетворюється на хаос; теорія забезпечує чіткі рішення, зменшує помилки та забезпечує прогнозований результат. Інтелектуальний перехід: дозволяє перейти від простого опису спостережуваного явища до його глибокого аналізу та узагальнення. Професійна ідентичність: допомагає набутти професійного авторитету та розуміння етичних стандартів своєї галузі. Вивчення літератури: аналіз існуючих теорій, що підтримують досліджувану тему. Ознайомлення з базою практики: знайомство з документацією, щоденниками практики, методами роботи фахівців на місці (базова установа). Аналіз моделей: розгляд конкретних моделей (наприклад, клінічного навчання або психологічного тренінгу). Рефлексія: співставлення отриманих теоретичних знань із реальними кейсами та професійними ситуаціями.

Тема 8. Особистісно-орієнтована рамка практики. Ключові елементи особистісно-орієнтованої рамки практики: особистість, партнерство, повага та вміння вислухати, розширення можливостей, обговорення цілей, мова, інформоване прийняття рішень. Визначення особистісно-орієнтованої теоретичної рамки практики. Застосування особистісно-орієнтованої теоретичної рамки на практиці: процес ерготерапії; скерування, збір та аналіз даних; планування та підготовка до втручання; впровадження втручання; оцінка результатів; точка зору особи.

Тема 9. Когнітивно-поведінкова рамка практики. Орієнтованість на сьогоднішній день; обмеженість у часі; співпраця; орієнтованість на проблеми; оцінювання та формулювання; соціалізація; втручання; завершення терапії. Когнітивно-поведінкова рамка практики в ерготерапії. Інтеграція когнітивно-поведінкового підходу в ерготерапії. Теорія розуму. Когнітивно-поведінкова рамка практики та концептуальні моделі практики.

Тема 10. Біомеханічна рамка практики. Принципи оцінювання та вимірювання: обґрунтування для оцінювання; загальні цілі для оцінювання; методи оцінювання; рамка практики для оцінювання та заняттєвої активності; оцінювання складових виконання заняттєвої активності. Принципи втручання: заняттєва активність в терапевтичному втручанні; середовища практичної діяльності. Оцінювання. Втручання: використання комп'ютерів на роботі. Захист суглобів та здійснення заняттєвої активності. Поліпшення м'язової сили. Енергозбереження. Допоміжні технології та виконання заняттєвої активності.

Тема 11. Застосування теоретичних підходів до рухової та когнітивно-перцептивної дисфункції в рамках заняттєво-зосередженої практики. Рамки практики рухового контролю: теорія системи; рухове навчання (набуття навичок). Ерготерапевтичний завдання-орієнтований підхід: принципи оцінювання; принципи планування втручання; доказова база. Рамка практики набуття навичок: ключові теорії (зона найближчого розвитку Виготського); когнітивна обробка інформації; динамічна інтерактивна модель пізнання (когніції) (принципи оцінювання; принципи втручання); доказова база. Нейрофункціональний підхід: принципи оцінювання; принципи втручання; доказова база.

IV. ПОЛІТИКА ОЦІНЮВАННЯ

Політика науково-педагогічного працівника щодо здобувача освіти полягає в послідовному та цілеспрямованому здійсненні навчального процесу на засадах прозорості, доступності, наукової обґрунтованості, методичної доцільності та відповідальності учасників освітнього процесу.

Вивчення освітнього компонента передбачає постійну роботу здобувачів освіти на кожному занятті. Середовище під час занять є творчим, дружнім, відкритим для конструктивної критики та дискусії. Здобувачі освіти повинні бути одягненими в білі медичні халати.

До початку курсу необхідно встановити на мобільні пристрої або ноутбуки застосунки Microsoft Office 365 (Teams, Forms, One Note), зареєструватись на [платформі](#) дистанційного навчання ВНУ імені Лесі Українки для проходження тестування та роботу з доступними матеріалами курсу. Вхід для активації облікового запису відбувається через корпоративну пошту з доменом – @vnu.edu.ua. Корпоративна пошта з паролем видається методистом деканату медичного факультету.

Оцінювання здобувачів освіти здійснюється відповідно до [Положення](#) про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки.

В освітньому процесі застосовується дві шкали оцінювання: багатобальна (200-бальна) шкала та 4-бальна шкала. Результати конвертуються із однієї шкали в іншу згідно із нижче наведеними правилами.

Оцінювання поточної успішності здійснюється на кожному практичному занятті за 4-бальною шкалою (5 – «відмінно», 4 – «добре», 3 – «задовільно», 2 – «незадовільно»).

– 5 («відмінно») – здобувач бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових джерел, логічно мислить і формує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

– 4 («добре») – здобувач добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з джерел, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

– 3 («задовільно») – здобувач в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в рекомендованих джерелах, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у здобувача невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

– 2 («незадовільно») – здобувач не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в джерелах, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих здобувачем освіти оцінок під час вивчення освітнього компонента впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного, округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за 200-бальною шкалою для освітнього компонента. Здобувач вищої освіти має право на зарахування певної кількості балів (за попереднім погодженням з викладачем), відповідно до Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у Волинському національному університеті імені Лесі Українки

У разі переходу на дистанційну форму навчання викладання освітнього компоненту відбувається відповідно до Положення про дистанційне навчання та додаткових розпоряджень ректорату.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих здобувачем освіти оцінок за 4-бальною шкалою під час вивчення ОК впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного, округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за 200-бальною шкалою (табл. 1).

Таблиця 1

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у 200-бальну шкалу для освітніх компонентів, що завершуються екзаменом (диференційованим заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	3,83	92	2,76	67	1,26	39
4,95	119	3,79	91	2,7	66	1,2	38
4,91	118	3,74	90	2,66	65	1,16	37
4,87	117	3,7	89	2,6	64	1,1	36
4,83	116	3,66	88	2,56	63	1,06	35
4,79	115	3,62	87	2,5	62	1	34
4,75	114	3,58	86	2,46	61	0,96	33
4,7	113	3,54	85	2,4	60	0,9	32
4,66	112	3,49	84	2,36	59	0,86	31
4,62	111	3,45	83	2,3	58	0,8	30
4,58	110	3,41	82	2,26	57	0,76	28
4,54	109	3,37	81	2,2	56	0,7	26
4,5	108	3,33	80	2,16	55	0,66	24
4,45	107	3,29	79	2,1	54	0,6	22
4,41	106	3,25	78	1,96	53	0,56	20
4,37	105	3,2	77	1,9	52	0,5	18
4,33	104	3,16	76	1,86	51	0,46	16
4,29	103	3,12	75	1,8	50	0,4	14
4,25	102	3,08	74	1,76	49	0,36	12
4,2	101	3,04	73	1,7	48	0,3	10
4,16	100	3	72	1,66	47	0,26	8
4,12	99			1,6	46	0,2	6
4,08	98	Менше 3 "Не задовільно"	"Не задовільно"	1,56	45	0,16	4
4,04	97	↓	↓	1,5	44	0,1	2
3,99	96	2,96	71	1,46	43	Менше 0,09	1
3,95	95	2,9	70	1,4	42	0	0
3,91	94	2,86	69	1,36	41		
9,87	93	2,8	68	1,3	40		

Якщо середній бал за 4-бальною системою не зазначений у таблиці, то для перерахунку береться нижчий бал зазначений у таблиці 1.

Політика щодо академічної доброчесності. При недотриманні здобувачем освіти Кодексу академічної доброчесності ВНУ ім. Лесі Українки, який встановлює загальні засади, цінності, принципи, настанови та правила етичної поведінки осіб, які навчаються в Університеті, якими вони повинні керуватися у своїй діяльності, а також забезпечує дотримання принципу нетерпимості до порушень академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин, оцінювання роботи не буде відбуватись.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей); посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Політика щодо дедалайнів та перескладання: відвідування занять є обов'язковим компонентом процесу здобування освіти. Здобувачі не повинні спізнюватися на заняття. За об'єктивних причин навчання може відбуватись в он-лайн форматі за погодженням із керівництвом Університету. У разі пропуску практичного заняття здобувач освіти зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі на консультаціях за графіком відпрацювання згідно з Положенням про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (75% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності балів).

V. ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

Формою підсумкового контролю є екзамен.

Організація та порядок проведення підсумкового контролю відбувається у відповідності до Положенням про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Терміни проведення підсумкового контролю, а також терміни ліквідації академічної заборгованості визначаються розкладом екзаменаційної сесії.

У відомості, індивідуальному навчальному плані (заліковій книжці) здобувача освіти записується підсумкова кількість балів підсумкового контролю.

На екзамен виносяться усі програмні питання освітнього компонента та передбачені силабусом. Екзаменаційна оцінка визначається в балах за результатами виконання екзаменаційних завдань за шкалою від 0 до 80 балів.

Підсумковий бал формується шляхом додавання поточних балів та екзаменаційного балу і становить максимум 200 балів. Повторне складання екзамену допускається не більше як два рази: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка		Оцінка за шкалою ECTS	
			оцінка	пояснення
170–200	Відмінно	Зараховано	A	відмінне виконання
150–169	Дуже добре		B	вище середнього рівня
140–149	Добре		C	загалом хороша робота
130–139	Задовільно		D	непогано
120–129	Достатньо		E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–119	Незадовільно (незараховано)		Fx	необхідне перескладання

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ІСПИТУ

1. Знайомство з концептуальними моделями практики.
2. Фізіологічна рамка практики: біомеханічна прикладна рамка практики.
3. Фізіологічна рамка практики: прикладна нейророзвиваюча рамка практики.
4. Фізіологічна рамка практики: когнітивна прикладна рамка практики.
5. Психологічна рамка практики: біологічна.
6. Психологічна рамка практики: поведінкова.
7. Психологічна рамка практики: когнітивна.
8. Психологічна рамка практики: феноменологічна.
9. Модель заняттєвої активності людини (МОНО). Теорія МОНО.
10. Модель МОНО. Комплексність заняттєвої активності людини на практиці.
11. Модель МОНО. Виконавча здатність: взаємопоєднання волевиявлення, звикання та виконавчої здатності; середовище.
12. Модель МОНО. Розуміння виконання заняттєвої активності: навички; виконання занять; заняттєва участь.
13. Модель МОНО. Рівні повсякденної активності: навички, виконання занять та участь.
14. Модель МОНО. Виміри виконання занять: заняттєва ідентичність, заняттєва компетентність та заняттєва адаптація.
15. Процес ерготерапії в МОНО (уточнення проблеми, втручання). Оцінювання. Підсумок МОНО.
16. Канадська модель виконання занять та залучення (СМОР-Е).
17. Призначення та структура СМОР-Е.
18. Модель СМОР-Е. Заняттєва активність як ядро: засоби і цілі.
19. Модель СМОР-Е. Заняттєво-орієнтований. Заняттєво-зосереджений. Заняттєво-обґрунтований.
20. Канадська процесуальна рамка практики (СРРФ).
21. Призначення та структура СРРФ. Поняття Канадської процесуальної рамки практики (СРРФ).
22. Оцінювання канадської оцінки виконання діяльності (COPM).
23. Канадська модель клієнтоцентричного розширення можливостей (СМСЕ).
24. Підсумок СМОР-Е.
25. Модель «Особа – середовище – заняття – виконання (РЕОР).
26. Витоки та мета моделі РЕОР: клієнтоцентрична.
27. Модель РЕОР. Застосування процесу ерготерапії до населення та організацій.
28. Процес ерготерапії у моделі РЕОР.
29. Основні компоненти моделі процесу ерготерапії РЕОР: розповідь/наратив; оцінювання/аналіз; втручання; результат.
30. Оцінювання. Підсумок РЕОР.
31. Модель процесу ерготерапевтичного втручання (ОТІРМ).
32. Модель ОТІРМ як процесуальна модель.
33. Процес ерготерапії в моделі процесу ерготерапевтичного втручання ОТІРМ.
34. Модель ОТІРМ. Оцінювання. Система аналізу «Сприйняття, пригадування, планування і виконання» (PRPP) як модель оцінювання та втручання.
35. Модель ОТІРМ. Оцінювання ефективності виконання для верхніх кінцівок (Upper Limb Performance Assessment - UPLA).
36. Модель Kawa. Філософські основи.
37. Модель KAWA. Сила метафори.
38. Компоненти моделі KAWA.
39. Практичне застосування моделі KAWA.
40. Модель KAWA. Використання метафори річки та впорядкування інформації.
41. Модель KAWA. Отримання загального уявлення про важливі для клієнта речі.
42. Принципи використання моделі KAWA.
43. Процес клінічного обґрунтування моделі KAWA.
44. Що таке теоретична рамка (теоретична база).
45. Теоретична рамка. Основа для діяльності.

46. Теоретична рамка. Лінза сприйняття.
47. Теоретична рамка. Інструментарій: (методи арт-терапії, клінічні моделі, тренінгові технології).
48. Теоретична рамка. Обґрунтованість рішень.
49. Теоретична рамка. Інтелектуальний перехід.
50. Теоретична рамка. Професійна ідентичність.
51. Знайомство з теоретичними рамками у різних сферах
52. Теоретична рамка. Психологія: вивчення теоретичних підходів до консультування, тренінгів (Т-групи, психокорекція, групи зустрічей).
53. Теоретична рамка. Арт-терапія.
54. Теоретична рамка. Знайомство: вивчення літератури.
55. Теоретична рамка. Знайомство: ознайомлення з базою практики.
56. Теоретична рамка. Знайомство: аналіз моделей.
57. Теоретична рамка. Знайомство: рефлексія.
58. Особистісно-орієнтована рамка практики. Ключові елементи особистісно-орієнтованої рамки практики: особистість, партнерство, повага та вміння вислухати, розширення можливостей, обговорення цілей, мова, інформоване прийняття рішень.
59. Визначення особистісно-орієнтованої теоретичної рамки практики.
60. Застосування особистісно-орієнтованої теоретичної рамки на практиці: процес ерготерапії; скерування, збір та аналіз даних; планування та підготовка до втручання; впровадження втручання; оцінка результатів; точка зору особи.
61. Когнітивно-поведінкова рамка практики. Орієнтованість на сьогодні.
62. Когнітивно-поведінкова рамка практики. Обмеженість у часі.
63. Когнітивно-поведінкова рамка практики. Співпраця.
64. Когнітивно-поведінкова рамка практики. Орієнтованість на проблеми.
65. Когнітивно-поведінкова рамка практики. Оцінювання та формулювання.
66. Когнітивно-поведінкова рамка практики. Соціалізація; втручання; завершення терапії.
67. Когнітивно-поведінкова рамка практики в ерготерапії.
68. Інтеграція когнітивно-поведінкового підходу в ерготерапії. Теорія розуму.
69. Когнітивно-поведінкова рамка практики та концептуальні моделі практики.
70. Біомеханічна рамка практики. Принципи оцінювання та вимірювання: обґрунтування для оцінювання.
71. Біомеханічна рамка практики. Принципи оцінювання та вимірювання: загальні цілі для оцінювання.
72. Біомеханічна рамка практики. Принципи оцінювання та вимірювання: методи оцінювання.
73. Біомеханічна рамка практики. Принципи оцінювання та вимірювання: рамка практики для оцінювання та заняттєвої активності.
74. Біомеханічна рамка практики. Принципи оцінювання та вимірювання: оцінювання складових виконання заняттєвої активності.
75. Біомеханічна рамка практики. Принципи втручання: заняттєва активність в терапевтичному втручанні.
76. Біомеханічна рамка практики. Принципи втручання: середовище практичної діяльності.
77. Біомеханічна рамка практики. Оцінювання.
78. Біомеханічна рамка практики. Втручання: використання комп'ютерів на роботі.
79. Біомеханічна рамка практики. Захист суглобів та здійснення заняттєвої активності.
80. Біомеханічна рамка практики. Поліпшення м'язової сили.
81. Біомеханічна рамка практики. Енергозбереження.
82. Біомеханічна рамка практики. Допоміжні технології та виконання заняттєвої активності.
83. Застосування теоретичних підходів до рухової та когнітивно-перцептивної дисфункції в рамках заняттєво-зосередженої практики.
84. Рамки практики рухового контролю: теорія системи.
85. Рамки практики рухового контролю: рухове навчання (набуття навичок).
86. Ерготерапевтичний завдання-орієнтований підхід: принципи оцінювання; принципи планування втручання; доказова база.
87. Рамка практики набуття навичок: ключові теорії (зона найближчого розвитку Виготського).

88. Рамки практики: когнітивна обробка інформації.
89. Рамки практики: динамічна інтерактивна модель пізнання (когніції) (принципи оцінювання; принципи втручання); доказова база.
90. Нейрофункціональний підхід: принципи оцінювання; принципи втручання; доказова база

VI. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ

Основна література

1. Дункан Е. А. С. Основи практики ерготерапії; наукова редакторка: Ольга Мангушева (ГО «Українське товариство ерготерапевтів»), 2021. 224 с.
2. Денольф А.М., Білєс Л., Фаяс Х., Трігейро М.Ж., Португаль П. Теорії та моделі ерготерапії: навчальний план 2. Наукова редакторка: Ольга Мангушева (ГО «Українське товариство ерготерапевтів») 2021. 132 с.
3. Швесткова О., Катержина С. Ерготерапія: підручник. Київ: Чеський центр у Києві, 2019. 280 с.
4. Bailliard A.L., Dallman A.R., Carroll A., Lee B.D., Szendrey S. Doing occupational justice: a central dimension of everyday occupational therapy practice. *Can J Occup Ther Rev Can Ergother.* 2020. 87(2). P.144-52.
5. Irvine-Brown L., Tommaso A.D., Malfitano A.P.S., Molineux M. Experiences of occupational therapy education: contexts, communities and social occupational therapy. *Cad Bras Ter Ocupacional.* 2020. 28(1). P.330-42.

Додаткова література

1. Андрійчук О.Я., Грейда Н.Б. Теоретично-концептуальні основи ерготерапії : навчально-методичний посібник. 74 с. (витяг з протоколу науково-методичної ради університету №3 від 21.11.2024). <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/25436>
2. Грейда Н.Б., Андрійчук О.Я. Формування практичних навичок ерготерапевта : навчально-методичний посібник. 74 с. (витяг з протоколу науково-методичної ради університету №3 від 21.11.2024). <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/25437>
3. Грейда Н.Б., Андрійчук О.Я. Ерготерапевтичне втручання та тестування: навчально-методичний посібник. 79 с. (витяг з протоколу науково-методичної ради університету №3 від 21.11.2024). <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/25438>
4. Майкова Т.В., Афанасьєва О.С. Основи ерготерапії: підручник. Дніпро: Журфонд, 2021. 364 с.
5. Майкова Т.В., Афанасьєв С.М., Афанасьєва О.С. Ерготерапія: підручник. Дніпро: Журфонд, 2019. 374 с. Грейда Н.Б. Основи ерготерапії та функціональне тренування: конспект лекцій. Луцьк, 2022. 50 с.
6. Black R.M. Culture, diversity and culturally effective care. In: Schell BAB, Gillen G, editors. Willard & Spackmann's occupational therapy. 13th ed. *Philadelphia: Wolters Kluwer.* 2019. P.223-39.
7. Brown C. Ecological models in occupational therapy. In: Willard and Spackman's occupational therapy. 13th edition. Philadelphia, PA: *Wolters Kluwer.* 2019. pp. 622-32.
8. Duncan, E. Foundations for Practice in Occupational Therapy. 6th Ed. Elsevier. Eijssen I, Van Hartingsveldt M, Verkerk G. COPM: de nieuwe Nederlandse vertaling. *Ergother Mag.* 2021. 3. P.32-5.
9. Murray A., Di Tommaso A., Molineux M., Young, A., Power P. Contemporary occupational therapy philosophy and practice in hospital settings. *Scandinavian journal of occupational therapy.* 2021. 28(3). P.213–224. <https://doi.org/10.1080/11038128.2020.1750691>
10. Van Hartingsveldt M., Kos D., M. Le Granse. Grondslagen van ergotherapie. *Houten: Bohn Stafleu Van Loghum.* 2023.

Інтернет-ресурси

1. Репозитарій спеціальності 227 "Фізична терапія, ерготерапія" – <http://194.44.187.60/moodle/course/view.php?id=799>
2. Глосарій спеціальності 227 "Фізична терапія, ерготерапія" – <http://194.44.187.60/moodle/course/view.php?id=801>
3. Систематичні огляди, рандомізовані контрольовані дослідження, що стосуються втручання у ерготерапії – [OTseeker](#).
4. <https://lib.nuph.edu.ua/3d-flip-book/ergoterapija/>
5. <https://www.umj.com.ua/article/90478/ishemichnij-insult-medichna-reabilitaciya>
6. <https://repository.ldufk.edu.ua/bitstream/34606048/25976/>
7. <https://www.youtube.com/watch?v=rtnlxdcIzGw>
8. <https://vseosvita.ua/library/kniga-krok-do-uspihu-mistit-dobirku-korekcijnih-vprav-dla-roboti-z-ditmi-hvorimi-na-dcp-aki-varto-vikoristovuvati-pid-cas-provedenna-urokiv-126992.html>